

STIMSON UVEDEL ROOSEVELTA V DRŽAVNE TAJNOSTI

DRŽAVNI TAJNIK JE ŠEST UR POJASNJEVAL BODOČEMU PREDSEDNIKU POLITIČNE ZADEVE

Državni tajnik Stimson se je odzval vabilu bodočega predsednika Roosevelta ter mu podal natančno poročilo o zunanjem položaju. — Sestanek je vse zelo presenetil, ker je prevladovalo mnenje, da ne bo nobenega sodelovanja med sedanjo in bodočo administracijo.

Pred par tedni je skušal predsednik Hoover napotiti bodočega predsednika Roosevelta, da bi sodeloval z njim pri rešitvi najtežavnejših zunanje-političnih problemov, toda Roosevelt je tozadevno ponudbo odločno zavrnil.

Tedaj je izjavil predsednik Hoover, da bo pustil vnevar vsa tozadevna vprašanja, posebno pa zadevo vojnih dolgov, češ, naj prevzame to težavno breme prihodnja administracija.

Vse je domnevalo, da je prišlo med Hooverom in Rooseveltom do popolnega razkola, in vsled tega je bila javnost zelo presenečena, ko je izvedela, da sta se včeraj sestala državni tajnik Stimson in bodoči predsednik Združenih držav, Franklin D. Roosevelt ter se šest ur posvetovala o zunanji politiki Zdr. držav.

Razen Stimsona in Roosevelta ni bil nihče drugi navzoč pri pogovoru.

Oba moža sta stara znanca in prijatelja, dasi je Stimson republikanec, Roosevelt pa demokrat.

Po pogovoru v Hyde Parku sta se odpeljala z avtomobilom v New York.

Roosevelt je rekel pozneje časniškim poročevalcem: — V veliko čast si štejem, da je bil pri meni na kosilu državni tajnik Stimson. Posvetovala sva se o zunanjih zadevah Združenih držav in bova na voznji proti New Yorku nadaljevala pogovor.

Stimson je pa rekel: — Sestanek je bil prijateljski in prisrčen. O vsem sva se popolnoma zadovoljivo pomenila.

Vsa prizadevanja časniških poročevalcev, da bi izvedeli kaj podrobnosti o tej važni konferenci so bila brezuspešna.

Take konference niso osamljene v zgodovini Združenih držav.

Predno se je preselil Woodrow Wilson v Belo hišo, se je posvetoval z državnim tajnikom Taftove vlade, Philandrom C. Knoxom.

Ko je bil Stimson Taftov vojni tajnik, je cel teden konferiral z Lindleyem M. Garrisonom, kate-rega je izbral Wilson za svojega vojnega tajnika.

Na vprašanje, če ve, kdo bo Rooseveltov državni tajnik, je Stimson smeje in skrivnostno odgovoril: — Tak to bi radi vedeli?

Stimson je spremil Roosevelta prav do njegovega newyorškega doma na vzhodni 65. ulici, kjer se je poslovil od njega.

Politiki domnevajo, da sta razpravljala o tako važnih vprašanjih kot je priznanje sovjetske Rusije, položaj na Daljnem istoku ter o razmerju, ki vlada med Združenimi državami in raznimi južno-centralno-ameriškimi republikami.

WASHINGTON, D. C., 9. januarja. — Danes se je vršila v senatu vroča debata med predsednikom senatnega odseka za zunanje zadeve, senatorjem Borahom, in senatorjem Johnsonom iz Californije.

Borah je očital Hooverju da je svoječasno obljubil francoskemu ministrskemu predsednik Lavalu revizijo vojnih dolgov, dasi sta to že ponovno odločno zaničevala kabinetna tajnika Stimson in Mills.

Johnson je dolžil Boraha, da je zamolčal kongresu in narodu Združenih držav "življenjsko-važne" informacije o zadevi vojnih dolgov.

Vroci majnerski nemiri v Illinois

SAMOMOR KONGRESNIKA

Kongresnik Kendall se je usmrtil. — Žaloval je nad smrtjo svoje žene. Hotel je biti združen z njo in sinom.

Washington, D. C., 9. jan. — Več mesecev je kongresnik Samuel Austin Kendall obžaloval smrt svoje žene. In v nedeljo je izvršil samomor. Našli so ga mrtvega v velikem usnjatem stolu v njegovem uradu v kongresnem poslopiju s prestreljeno glavo in revolverjem v roki.

V svojem pismu, ki ga je pustil za svoje otroke, pravi, da se bo s svojo ženo in sinom združil v nebesih. Njegov tretji sin Grant Van Nest Kendall je umrl leta 1913, njegova žena pa v avgustu lanskega leta.

Njegovo pismo se glasi:

Dragi otroci:
Moje delo na zemlji je končano. Nagla smrt vaše matere je bil za mene najhujši udarec v celem mojem življenju in nisem se mogel rešiti žalovanja.

Vsak dan mi je prinesel novo žalost in ne morem več prenašati svojega trpljenja, ki sem ga prikrival pred vami.

Mati me je poklicala, da se ji pridruživim in Vanu v nebesih in odaj se ne morem več upirati temu klicu, zato grem, da se jima pridruživim. Z Bogom! Oče.

Kendall je skoro 14 let zastopal državo Pensylvanija v kongresu. Star je bil 73 let. Leta 1883 se je poročil z Miss Minnie Edith Wiley iz Liscumb, Iowa.

PRINCESO SO DEPORTIRALI

Ogrska princesa je hotela agitirati proti Poljski. Angleški časnikar ji je obljubil denarno pomoč.

Pariz, Francija, 9. januarja. — List "Quotidien" je objavil, da je bila zaradi mednarodnih spetk iz Francije izgnana ogrska princesa Štefanija Hohenlohe-Waldenburg-Schillingfuerst.

List zatrjuje, da poročila iz Biaritza pravijo, da je ožja prijateljica lorda Rothermere, ki je lastnik uglednega angleškega lista in da ji je lord obljubil denar, ako bo v njegovem časopisu priobčevala protipoljske članke.

"Quotidien" pravi, da je bila 36 let stara princesa aretirana in izgnana iz Francije pod obdolžbo špijonaže, kar pa je bilo uradno zanikano.

Lord Rothermere je izza časa svetovne vojne kazal zelo veliko zanimanja za Ogrsko ter se potegoval za Ogrsko, da bi bila dežela rešena vojne odškodnine.

Princesa Štefanija roj. Richter na Dunaju, se je poročila s princem Francem Hohenlohe-Waldenburg-Schillingfuerst v Londonu leta 1914. Imata enega sina in sta bila v Budimpešti ločena leta 1920. Zadnja leta je živela v Parizu.

Plemenitaška rodovina Hohenlohe izhaja še iz 12. stoletja in je med evropskimi plemenitimi družinami na prvem mestu.

ZOPETNI NEMIRI NA ŠPANSKEM

Socijalisti so vprizorili vstajo v industrijskih krajih. — Mnogo jih je bilo aretiranih.

Madrid, Španija, 9. januarja. Val velikih nemirov je šel čez mlado republiko in na svojem potu je pustil 18 mrtvih, veliko število ranjenih in nedoločeno število aretiranih.

Razne organizacije so nenadoma in nepričakovano udarile, najbrže pod enim skupnim poveljstvom. Nemiri so se pričeli ponajveč o industrijskih krajih.

V Viedo so stavkujoči majnerji ubili nekega električnega inženirja, ko je bil na potu domov. V Sallent je bil ubit nek stražnik, v Barceloni pa je bilo ubitih sedem oseb.

Mesto Sepollet v Kataloniji so komunisti zasedli. Mestne moše in stražnike so zaprli v ječe in nad mestno hišo so razobesili rdečo zastavo. Po pouličnih bojih je vojaštvo pregnalo komuniste.

V bojih je bil ubit en stražnik in en meščan. Oblasti so izdale stroge odredbe, da se nemiri ne bi več ponavljali.

V različnih mestih je bilo aretiranih mnogo komunistov. Politika je mnenja, da so za to vstajo odgovorni komunisti in monarhisti, ki so v avgustu vprizorili revolucijo v Andaluziji.

STALIN JE OBRAZLOŽIL SVOJ NAČRT

Poziva kmete, da sodelujejo pri drugi petletki. Mesto pobiranja žita je vpeljal davke.

Moskva, Rusija, 9. januarja. — Generalni tajnik komunistične stranke, Josip V. Stalin, je pred izvrševalnim odborom komunistične stranke razvil svoj načrt za drugo petletko.

Njegov govor je posebno značilen, ker je prvi Stalinov govor, odkar je podal 3. junija 1931 svoje silovito poročilo "šestih točk".

Četudi vsebina njegovega načrta ni še bila objavljena, vendar je znano, da vsebuje v glavnem sledeče:

1. Odprava pobiranja žita, kar se nadomesti z davki, ki so bili uveljavljeni z Ljeningovim odlokom NEP (nova ekonomska politika).

2. Nadaljnje odločno prizadevanje, da se uniči velik upliv kulakov (bogatih kmetov) po vaseh.

3. Večja pozornost za krajevno industrijo, ki naj ima nalogo, da proizvaža več izdelkov za potrebo prebivalstva.

4. Združenje vseh sil, da se dokončajo načrti za veliko industrijo, ki so sedaj v toku, vendar pa se bo gradilo v letu 1933 manj velikih tovarn kot prejšnja leta.

Ker je Stalin posvetil posebno pozornost kmetijstvu, dokazuje,

ČANG SE HOČE POGAJATI

Kitajski maršal se je premislil. — Pogajanja se bodo v kratkem pričela. — Japonci bombardirajo njegovo armado.

Tokio, Japonska, 9. januarja. Zadnja poročila pravijo, da je poglavar severne Kitajske, maršal Čang Hsiao-liang pripravljen pogajati se z Japonci za premirje v Šanhaiwanu.

Kot zatrjuje japonski listi, je maršal Čang pripravljen takoj prirediti pogajanja. Pogajanja se bodo vršila v bližini mesta.

Po bitki pri Šanhaiwanu je maršal Čang sporočil japonskemu poveljniku, da se noče pogajati za premirje ter mu je naročil, da se naj v tej zadevi obrne na kitajsko vlado v Nankingu.

Japonci pa so strogo opazovali premikanje Čangove armade južno od Šanhaiwana in v vzhodnem delu Jehol provincije.

Japonska ima namen doseči trdna tla na Kitajskem in potem vključene tudi druge velesile, vključno Združene države. Japonska zahteva, da mora vsaka bodoča pogodba vsebovati določbe o omejitvi kitajskega vojaštva, kot je bilo določeno ob času bok-sarske vstaje. Te določbe so bile izmenjane od 15. do 18. julija 1902 med Japonsko, Francijo, Anglijo, Italijo in Nemčijo.

Po tedanji pogodbi je bilo Kitajski prepovedano imeti vojaštvo sedem milj od Tientsina, ki je bil pristanišče Peipinga in so imeli poveljniki tujih posadk pravico pregnati vsako skupino kitajskih vojakov v bližini dveh milj od železnice, ki vodi od Šanhaiwana do Peipinga.

Združene države niso udeležene pri tej pogodbi, dasi jim je bilo dovoljeno, da imajo svoje čete ob železnici.

Navzile sedanjim vojnim oblakom zatrjuje Japonska, da bo sporočen do spomladi, kot bo Japonska zasedla Jehol.

Kitajska poročila pravijo, da so japonski letalci bombardirali kitajske čete v bližini Peichangyintze v provinciji Jehol, 60 milj severno od Šanhaiwana. Tam je maršal Čang zbral svoje čete, da preprečijo Japoncem vožnjo po železnici.

Japonski vojaški poveljniki so zatrjevali, da bo Japonska zavzela Jehol v februarju, toda se bo zaradi ofenzive maršala Čanga izvršilo prej.

Ker je Čangova armada ovirala železniško zvezo za japonsko armado, je japonski vrhovni poveljnik Muto poslal čez mejo močno armado.

s kakim zanimanjem je Kremelj opazoval naraščajoče nemire po vaseh in vedno večjo težavo pri pobiranju žita, kar je imelo za posledico pomanjkanje živil.

Sovjetska vlada je mnenja, da bodo primerni davki spodbudili kmete k večjemu delu, ker bo vsakdo naprej vedel, koliko polja mora obdelati, da bo mogel plačati državne davke.

V TAYLORVILLE, ILL., JE BILA POSLANA DRŽAVNA MILICA

TAYLORVILLE, Ill., 9. januarja. — Zopet so izbruhnili izgredi v tem kraju vročih nemirov, ko so bile dinamitirane hiše in trgovine v Taylorville, Stonington in Kincaid. Državna milica, ki je bila pred enim tednom poslana v Christian okraj, ko so nemiri dosegli svoj višek, straži tri mesta in preiskuje bombardiranje.

V POČAST GORKEMU

Nižji Novgorod je bil prekrščen v Maksim Gorki. — Mesto je največje rusko tržišče. — Gorki je bil rojen tam.

Washington, D. C., 9. janu. — Po več kot 700 letih slovesa kot največje rusko tržišče, je bil Nižji Novgorod pred kratkim prekrščen v Maksim Gorki v počast slavnega ruskega pisatelja Maksima Gorkega, ki je bil rojen v Nižnjem Novgorodu.

Mesto se nahaja ob izlivu Oke v Volgo in ima 300,000 prebivalcev.

Dolgo prej, predno je mesto postalo središče ruskih železnic in predno je bila Rusija z brzojavom zvezana z ostalo Evropo, so trgovci po Volgi in njenih pritokih dovažali svoje blago na tržišče v Nižnji Novgorod. V 19. stoletju so pričeli v Nižnjem Novgorodu prirediti vsako leto velesjeme. Že v starih časih so v mesto prihajali trgovci iz vseh krajev ter so prodajali svoje blago. Kot kraj za velesjeme je bilo mesto izbrano leta 1817, dokler velesjemi niso bili odpravljani pred dvema letoma.

Vsako leto od 1. avgusta do 15. septembra je bilo živahno življenje v Nižnjem Novgorodu. Bil je pravi Babilon, ker so tedaj prihajali trgovci iz različnih dežel.

Do zadnjih let je bilo na velesjemih vsakokrat prodanega blaga za \$100,000,000.

V mestu se nahaja slavna Arhangelska katedrala, ki je bila zgrajena leta 1227. Mnogo starinskih zakladov je izgubilo mesto v 14. stoletju, ko so Tartarji oplenili mesto.

MOŠTVO MALYGINA REŠENO

Moskva, Rusija, 8. januarja. — Komisar za mornarico je sporočil, ad je kapitan parnika Sedov sporočil, da je rešil vse moštvo z ledolomea Malygin, ki je nasedel pri Spitzbergih.

Kapitan Sedova tudi poroča, da je bil tudi rešen del tovara Malygina.

Malygin je tri milje od Spitzbergov nasedel na podmorsko skalo in dno ladje je bilo razbito. Posadka Sedova in Malygina skuša parnik sploviti s tem, da odnesejo tovor in odstranijo vodo iz trebuha ladje. Iz Arhangeljska je bil poslan na pomoč tudi ledolomelec Ljenin.

V Kincaid sa vojniki zabranili vsakemu priti v mesto ali oditi iz mesta. Vojaško poveljstvo je izjavilo, da je prenevarno za vsakega priti v mesto in iz mesta ne sme nikdo, dokler, ne bo končana priiskava zaradi bombardiranja.

V Taylorville je bomba porušila na glavni ulici mesta restavrant Johna Carapellese.

V Kincaid, sedem milj od Taylorville, je bomba porušila trgovino Alberta Matozzi ter je razbila šipe skoro vsake trgovine v mestu.

Škoda se ceni na približno deset tisoč dolarjev. Razstrelbo drugih bomb je bilo slišati v predmestju Taylorville, Hewittville in v Stonington, sedem milj severozapadno od Taylorville. Toda 6. blasti še niso mogle dognati, na katerem kraju so eksplodirale bombe.

Matozzi je bil v okrajni ječi, ko je bila njegova trgovina porušena. V zaporu se nahaja pod obdolžbo, da je bil v zvezi z umorom Vincent Rodems in Mrs. Emma Cumerlota, ki sta izgubila življenje v terek prejšnjega tedna v boju med unijskimi majnerji in člani progresivne unje, ki so skušali piketirati Peabody Mine št. 7 v Kincaid.

TROCKI JE BOLAN

Istanbul, Turška, 9. januarja. Iznani ruski boljševik, Leon Trocki, je nevarno zbolel v svoji hiši na Prinkipo otoku.

Njegov tajnik Jan Frankel je šel v Evropo, da najde odličnega zdravnika, da ga bo zdravil. Kako bolezen ima, ni znano, nahaja pa se v postelji.

BREZPOSELNOST NA ČESKEM

Praga, Čehoslovaška, 8. januarja. — V sled nepričakovane nastarka v decembru je število brezposelnih doseglo 750,000. Pri tem pa niso vključeni brezposelni na Slovenskem in Ruteniji, ki ne dobivajo podpore.

KOBILICE NA KANARSKIH OTOKIH

Madrid, Španija, 9. januarja. Kobilice jedo banane na Kanarskih otokih. Governer otokov je postavil na obrežje dva vojaka z naročilom, da naznanita kdaj pridejo kobilice. Poljedelec je naročil, da naj se poslužijo vseh sredstev, da kobilice pokonečajo. Kobilice prihajajo z drugih otokov, kjer so pokončale že vse pri-delke.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Voice of the People)

Table with subscription rates: Za celo leto velja za Ameriko in Kanado \$6.00, Za pol leta \$3.50, Za inozemstvo za celo leto \$7.00, Za četrt leta \$1.50.

Advertisement on Agreement: Glas Naroda izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov. Dopolni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo.

GLAS NARODA, 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3878

OD KRIZE DO KRIZE

V zadnjih štiridesetih letih se je moral Glas Naroda dvakrat boriti z velikimi težkočami.

Bilo je leta 1893. Priseljevanje našega naroda v Združene države se je jedva pričelo. Naši ljudje so odhajali na Zapad in v države Severozapada.

V New Yorku se je malokateri ustavil. Frank Sakser je bil eden prvih slovenskih priseljencev v New Yorku.

Že v starem kraju je kot tiskar po poklicu vedel ceniti vrednost časopisja. Brez vsakih sredstev je začel izdajati Glas Naroda.

Do tega so ga privedli najbolj nesebični razlogi: pomagati našim ljudem z dobrim svetom, jih vedriti z dobrim čitvom ter vzdržati med njimi duhovno vez, da se ne porazgube po tej širni zemlji, da ne pozabijo drug na drugega in na domovino.

Dobro leto po ustanovitvi Glas Naroda je pritisnila kriza.

Tedanji slovenski priseljenci, ki so si komaj nekoliko opomogli, so se preko noči znašli v bedi in pomanjkanju.

Ker so bili povečini nevedni deželnega jezika, je bila njihova usoda še toliko bolj trpka.

Sami, osamljeni v neizmerni deželi, so imeli v New Yorku dobrega zagovornika in svetovaleca - Glas Naroda.

Še vedno je nekaj odtajmerjev iz tistih temnih dni, ki nam vsako leto sproti zatrjujejo, da ne bodo do smrti pozabili uslug, ki jih jim je izkazal Glas Naroda v onih težkih časih.

Tudi Glasu Naroda je pretel pogin leta 1893.

Če bi lastniku ne priskočil na pomoč dober prijatelj in če bi ne imel zvestih naročnikov, bi postal žrtev krize, in naši ljudje bi bili prepuščeni v tujem svetu sami sebi.

Toda z vztrajnostjo in trdno voljo je premagal vse težkoče. Njegov delokrog se je neprestano širil, in kmalu je ni bilo slovenske naselbine v Združenih državah, v kateri bi ne bil Glas Naroda stalen gost, veder družabnik in dober svetovalec.

Vse povsod si je utiral in utrl pot do našega človeka. Ob koncu prejšnjega stoletja niso bili v Glasu Naroda nič neobičajnega dopisi sledeče vsebine: -

Celih sedem let sem živel v puščavi, in če sem se kdaj sestel z kakim človekom, je bil tujec. Edini moj tovariš je bil Glas Naroda. Njemu se imam zahvaliti, da nisem pozabil domače govornice. On me je obveščal, kje žive naši ljudje, kako se jim godi, in z njegovim posredovanjem sem bil z njimi neprestano v duševnem stiku.

Razmere so se polagoma izboljševale. S posredovanjem slovenskega časopisja so nastale silne podpornice organizacije in na pobudo časopisja se je razmahnilo kulturno življenje, utrjevala se je narodna zavest, zanimanje za dobro in lepo je raslo.

V Ameriki nas je okoli dvestotisoč Slovencev, raztreseni smo po vseh mogočih krajih in naseljih, pa smo še vedno ena sama velika družina, in slovensko časopisje je tista mogočna vez, ki nas drži ter nas navzlic razdaljam in neoglasju v političnem in verskem oziru odranja v narodnosti celoti.

V zadnjih štiridesetih letih smo marsikaj hudega uspešno prestali.

Požrtvovalnost naročnikov nam je pomagala prebiti vse krize izza leta 1893, toda mizerija, ki že tri leta mori Združene države in ves svet, utegne postati usodepolna za marsikateri slovenski časopis v Ameriki.

Mi ne trepetemo pred bodočnostjo, kajti kot v zadnjih štiridesetih letih, nam bodo tudi v tem težkem času zvesti naročniki omogočili nadaljni obstoj.

Prav dobro vemo, da tudi njim trda prede, toda list jim je postal vsakdanja potreba in baš zato bodo po mož-

nosti obnovili naročnino, oziroma v obročih plačali dolg, ki je v zadnjem času narasel že v tisočake.

V zameno bo dal Glas Naroda svojim čitateljem najbolj čtivo ter bo ob vsaki priliki uvaževal in visoko cenil njihovo požrtvovalnost.

Dopisi.

New York, N. Y.

Pred nekaj leti nam je dal svoj prvi koncert baritonist Šubelj. S pesmimi, ki jih je pel, nam je v duhu povedel v mili domači kraj in duša se je radovala v blagodejnim veselju. Bil to je pomenljiv dan, katerega ne bomo nikdar pozabili. Sedaj nam je za zopet pripravil naš pevec užitek, za katerega smo mu iz srea hvaležni.

Dal nam je mladinski koncert, kateri gotovo prekaša vse doseganje. Ljudje v dvorani so se pogovarjali, da je to brez dvoma najslajnejša prireditve, kar smo jih imeli med nami. Kdor je zamudil ta prekrasni koncert, mu je lahko iz srea žal, ker bilo je nekaj tako svečanega, da se je srce topilo zdaj v solzah ginjenja, zdaj v solzah radosti. Čast g. Šubelju in društvu Domovina, ker so to prepotrebno idejo tako sijajno izpeljali.

Nekaj minut po četrti uri je otvoril program Louis Rupnik, eden mlajših tu rojenih sinov, tako da je imela cela prireditve slovenski mladinski značaj. V kratkih besedah je opisal idejo, začetek in razvoj mladinskega zbora pev. in dram. društva Domovina, ter jih bodril k nadaljnemu delu. Govoril je lepo, razločno in jedrnat. Nato se je dvignil zastor in nudila se je slika, ki je marsikomu škrabala solzo iz oči. Sredi odra so bile pod zelenim hrčkom postavljene jaslice, okrog in okrog pa je bilo zbranih 64 mladih grl, iz katerih je zadonela mila pesem v slovenskem jeziku. Bil je to prizor, kateri ni bil ostal v vednem spominu. Peli so tako mило, čisto in nežno, tako razločno izgovarjali besede, zdaj tiho in zopet glasno, da je človeka presunilo v dušo. Stedili sta dve narodni-božični, zopet tako lepo, da smo se nehote zamislili v davne čase, ko smo prepevali doma z materjo.

Zatem je maža Elsie Pavlič deklamirala zelo ljubko in žela burni aplavz.

Sledila je pesem od Adamsa: Božična noč, katero sta pela mladinski in odrasli zbor Domovina, skupno okrog 90 pevcev in pevk, pod vodstvom prof. Milana Trošta. To je bil izraz velikega navdušenja, kar grmelo je, ko je celokupni zbor zaoril. Solo pri tej pesmi je pel Anton Šubelj, na klavirju pa je spremljala maža Paulina Šubelj, njegova nečakinja. Šubelj je pel svoj solosep z občutkom in izredno lepo. Ko ga je potem zbor spremljal, je on svojo melodijo tako povzdignil, da je njegov močni glas krasno donel preko vseh 90 pevcev in zdelo se nam je, kot da jih nosi na krilih svojega glasu.

Po kratkem odmoru je zopet pela mladina same slovenske narodne. Papir je prešlab, da bi mogel izraziti navdušenje vzradočene publike. Vsaka točka je bila sprejeta z enakim navdušenjem. Izidor kot Barčica, Mojster Jakob kot Gozdič je že zelen in druge. Salve aplavza sta zbudila šestletna Danica Cerar in sedemletni Henry Šubelj s celokupnim zborom v pesmi Sirota, ki je bila dramatizirana. Vsakdo je bil globoko presunjen, ko je Danica mило prepevala, da mora od hiše do hiše prositi za skorjo pruha, ker ubožica nima staršev in ker je nobeden noče pod streho. Otroci jo tudi zavrnejo, ker je umazana in razgrzana. Ko jim razloži, da se ne zna umiti ne oblike zašiti in tako dalje, se enemu omehča srce, nagovori svoje tovariše in potem jo vzamejo v svojo sredo. Danica kot Henry sta rešila svoji vlogi neprekosljivo in pela sta s takim občutkom, kot se malokdaj vidi pri otroku.

Zadnja točka programa so bile Dolenjske poskočne. Najprej je pela mladina cel venček sama, nato so isto točko ponovili in z mladino vred je pelo vse občinstvo. Kar je bilo Amerikancev na prireditvi, se niso mogli načuditi, da imajo Slovenci tako lepe glasove!

Vse točke programa je spremljala na klavirju Paulina Šubelj, članica mladinskega zbora, zelo spretno. Čudili smo se malemu dekletu izvrstno je obvladala tehniko in ritem.

Nato je prišel Miklavž, za njim pa so nosili njegovi pomagači s košev daril. Miklavž je lepo nagovoril zbrano mladino in jo obdaril. Najprej članice mladinskega zbora in potem se vse otroke, kar jih je bilo v dvorani. Zdal se je, da se začelo pravo vrvenje. Vse je pritisnilo k odru in mislil sem, da bodo dvorane razrili. Lahko si predstavljate kakšna gnječa je bila, kajti v dvorani je bilo preko 500 ljudi. Ko se je Miklavž poslovil, je začelo piskanje, trobentanje, hrušč in vršč, z eno besedo - bilo je pravo otroško božično veselje. Ljudje, vsi zadovoljni, so hvalili koncert brez konec in kraja.

Veliko priznanje društvu Domovina in požrtvovalnemu Antonu Šubelju, ki je naučil mladino tako lepo prepevati. Vodil je sam vse točke programa, razen pesmi Božična noč, katero je dirigiral prof. Milan Trošt, kot že omenjeno. Domovina in Šubelj so nam pripravili užitek, katerega ne bomo nikdar pozabili. Skoda, da ne more pokazati vsem naselbinam kaj znajo naši otroci, vendar upajmo, da se bo mladina kaj kmalu oglasila na radnu, tako da jih boste imeli priliki slišati. Gotovo je bilo veliko truda, dela in tudi finančnih žrtev od strani društva Domovina, kakor tudi od strani g. Šubelja, pa vsega tega se niso ustrašili. Velika je pot, ki ste si jo začrtali - zmagali ste sijajno - le krepko naprej!

Ti pa, draga mladina, ki smo se s teboj solžili in veselili, hodi čvrsto po vzgledih svojih voditeljev. Če boste tako peli, kot ste na Štefanovo, boste vedno delali čast slovenskemu narodu, iz katerega izhajate, društvu Domovina, svojemu voditelju in sebi. Kakor zna g. Šubelj položiti čustva v pesmi kadar sam poje, tako je znal uliti pomen tudi celemu zboru. Res, to je velika umetnost. Ta dan, to je 26. december 1932, pa bo ostal zapisan z zlatimi črkami v spomin newyorških Slovencev.

Eden navzočih.

Barberton Ohio.

Božični in novoletni prazniki so že za nami. Z veseljem smo jih pričevali, toda tiste radosti nam niso prinesli kot nekdanj v bolj-ših časih. Samo po sebi je razumljivo, da je malokdo lahko vesel v teh težkih časih, ko neusmiljena kriza tare ves vesoljni svet.

Kljub vsemu zlu in drugim neprilikom smo v našem Barbertonu v tej zimski sezoni tako živahni z raznimi prireditvami in predstavami, da malo kdaj poprej tako. Seveda so pa vse prireditve tako napravljene, da je kolikor mogoče dovolj zabave z majhnimi stroški. Vstopnina so dovolj nizke, da se lahko sleherni udelež, ako ima le nekaj nikeljnov v žepu.

Slovenske prireditve so za nas vedno velikega pomena, toda v tem času še bolj, ko preti pogin našemu narodu in naši slovenski zemlji in stari domovini, katero si hoče osvojiti in podjarmiti vsiljivi tujec in uničiti slovenski življenj. Daleč smo od svojpe rojstne domovine, toda v duhu smo ostali Slovenci in zato tudi dalje gojimo svoj slovenski duh ter ga skušamo še bolj oživeti z raznimi slovenskimi predstavami, petjem in z začevami v našem materinem jeziku.

Nadaljna predstava, ki se bo vršila na slovenskem odru v Barbertonu, se bo vprizorila v nedeljo zvečer ob 7. uri 15. januarja v dvorani Samostojnega društva Domovina, na 14. St. N. W. Igra priredi podružnica Slovenske Zenske Zveze, št. 6. Igra se imenuje Domnen. Vrši se s petjem ter ima pet dejanj. Igra je vseskozi zanimiva in zgodovinskega pomena.

V nji nastopi 28 igralcev, ki obujajo spomin na starodavne čase v naših slovenskih krajih.

V igri bodo zastopani naši aktivni igralci, ki so se že čisto pojavili na slovenskem odru. To so: Mr. John Opek, Mr. Frank Smrdel, Mr. Frank Ujčič, Mrs. Frances Ošaben, Mrs. Jennie Usnik, Mrs. Stanley Lautar in druge poznane osebe. Igra režira Mrs. A. J. Okořish, ki je že navajena tega dela, zato hoče tudi to predstavo izvesti, kolikor mogoče v najboljšje zadovoljstvo občinstva.

Vstopnina je odločna po razmerah sedanjega časa, 35 centov za odrasle in 5 centov za otroke. Med odmori bo preskrbljeno z godbo, v kateri nastopa naš rojak Mr. Anton Troha, ki je že pravi umetnik v igranju na kitaro, elasti na havajski način. On je že večkrat pokazal s svojimi spretnimi prsti, kako se pričara milodoneč glas iz strun. Ob prilikah nastopa tudi na rado postajah. On se še vedno izpopolnjuje in kakor kaže, bo postal še slavnejši mož!

K temu naj še to-le pripomnim: Naša podružnica Slovenske Zenske Zveze ni podporna organizacija. Članice smo zavarovane le za poustnino. S prireditvami, ki jih od časa do časa prirejamo, hočemo pospešiti zabavo med našim narodom v naselbini in napoliti mladino, da čimdalje obdrži ljubezen do svojega maternega jezika. Z dohodki pa pomagamo raznim revčevim, katerih je v teh težkih časih dovolj in so pomoči potrebni.

Zato uljudno vabimo rojake in rojakinje v naselbini in iz bližnjih krajev v okolici Barbertona, da se po možnosti odzovejo in posetijo omenjeno predstavo. Gotovo jim ne bo žal.

S pozdravom! Jennie Troha, članica podr. št. 6. Slovenske Zenske Zveze.

Coneaugh, Pa. Lahko si širna javnost tolnači, da smo Coneaughčanje glede dopisovanja zaspali, ko ni novic iz naše naselbine. Veste, pa ni tako. V gotovih ozirih je v resnici mrtvo pri nas, toda ne le samo pri nas, ampak vse povsod. Nezaposelnost nas mori na narodnem, kulturnem in društvenem polju. O živahni veselosti in zadovoljnosti, katere je bilo v izobilju pred leti, ni danes ne duha ne sluha. Vse otožno miruje, premišljuje in mirno vprašuje: - Kaj misliš, John, ali bo kaj kmalu pričelo delati? Pa ga ni - in menda ga še kmalu ne bo človeka, da bi bil v stani dati nam pravični odgovor. Trpimo, gruntamo, tarnamo pa vse skupaj ne pomagajo.

Zadnji dolar je izginil iz žepa, družina v nezakurjeni sobi ob prazni mizi čaka očeta, ko prihaja s pedo.

Dolar in pol sem dobil, družina moja, kaj naj si kupimo, kaj naj storiš s temi par centi? Družina si kupi s tem denarjem najcenejša jedila, kar jih je mogoče dobiti, da se preživi kakor more in zna.

Premogorovi in tovarne delajo pri nas le en dan na teden in tisti dan zasluži delavec ne dolarja, pač pa par centov. Dalo bi se pisati veliko glede žalostnih delavskih razmer, toda ker so domalega vsem dobro znane in ste jih tudi drugod deležni, bom za danes končal.

Glede trgovcev bom pa prav na kratko opisal tole: Kdor je imel obilno zalogo blaga pred krizo in da je bila ta zaloga plačana upnikom, se je za nekaj časa vzdržal, nekateri pa se še danes za silo otepljejo. Obilo jih je, ki so že zaprli vrata. Nekateri so stori-tili to sami, nekaterim pa drugi, tisti pa, kateri se še drže na površju, jim pa po mojem skromnem mnenju, žal, bide zadnja ura. Če se bo kdo od nas v teh kritičnih časih skobacal skozi sedanje žalostne razmere in obdržal svojo trgovino na površju, bo pa vreden in deležen ljudskega čestitanja.

Boljših časov po mojem mnenju ne bomo še tako kmalu dočkali (želim pa iz vsega srea, da bi bil v tem oziru napačnega mnenja), kajti dokler bodo predsednik Združenih držav in senatorji v zbornici v Washingtonu delovali in iskali, kako bi naložil ljudstvu še višje takse, se samo ob sebi razume, da dela ne bo.

Ko smo ravno pri taksah, taksah in zopet taksah, naj mi bo dovoljeno omeniti, če bo šlo tako naprej, bodo mogoče pa tudi oblasti prisiljene nekoliko ali pa vse popustiti v tem oziru.

Ravno danes sem čital članek v listu Glas Naroda iz mesta Lemars, Iowa, sledeče: Zaradi neplačanega dolga ne sme biti prodana nobena farma na dražbi. - V ondotnem kraju so se farmerji združili in se potegnili za svojega tovariša farmerja in prepričali prodajo s tem, da so zagrozili s silo onemu, ki je nameraval kupiti za zapadlo vsoto farmo. Rešili so farmerja in njegovo farmo, da ni padla v roke grabežu za par bornih dolarjev. Vse priznanje tem farmerjem! Dobro so napravili, toda se nekaj boljšega pa znajo naši pennsylvanski farmerji iz mesta in okolice Doylestown, Pa. 4. januarja t. l. je prišel šerif s svojim od sodišča potrjenim papirjem na farmo John Hausel's, da prodaja farmo, za vsoto, katero ima za kolektat v znesku \$1800 (judgment). Brezdvomno je farmer o tem obvestil svoje farmerske tovariše, kateri so se organizirali in šli vsi z eno in isto mislijo na licitacijo šerifa. Bilo jih je 200. Vse nepriliprav-došlece pa šerif prične potpisivati v ozadje. Šerif prične s prodajo. Lep petletni konj prodan za 5 centov, bik za 5c, trije lepi prašiči za 5c, dve teletji za 4c, hišna oprava pa je bila prodana od 1c do 6c in ko je bilo vse razprodano, je dobil šerif vsega denarja skupaj \$1.18. Med prodajo pa so se zbrali farmerski otroci in prepevali: "Farmers save our home", "Your children will be next", and "Our lives are in your action".

Farmerji pa so pozvali one, ki še niso člani te nove organizacije, da jim prej pristopijo in rešijo svoje domove. Šerif je pa pripomnil: - V dvomu sem, bo li court sprejel to razprodajo! Farmerji so pa podarili svojemu tovarišu nazaj vse njegovo prodano imetje, povrhu tega so pa še med seboj nakolektali vsoto \$25.00 in jo darovali prizadetemu tovarišu.

Kako je sodišče s to razprodajo zadovoljno, poročilo ne omeni. Vsekako pa more biti merodajno, saj je bila razprodaja potom sodnice in šerifa izvršena in končana.

Vodja pevskega društva iz Lorain, Ohio, poziva vsa pevska slovenska društva k skupnemu delovanju in sestanku. Jako lepa in pomembna misel!

Ker poznam menje pevk in pevcev Bleda iz našega mesta, bi kar sam na svojo pest lahko obljubil udeležbo Bleda v ta pomemben namen, ampak ta presneti dolar je proti. Pa bo kdo rekel: - Saj en glas ne pride v vpoštev, večina zmaga! Je že res to, ampak le pri društvi večina zmaga, v tem slučaju, kar rojak iz Lorain, O., želi, ima pa dolar odločilno besedo. Svetoval bi omenjenemu pevovodju, da lepo misel zaenkrat opusti, za vsak slučaj jo pa obdrži in ponovi, kakor hitro se sedenje slabe razmere obrnejo na bolje. Pevek in pevec je po vsej pravici opravičen užiti par veselih uric, se seznaniti z ostalimi našimi pevkami in peveci iz drugih naselbin in skupno pokazati našo slovensko pesem. Upajmo, da pride do tega v bližnji bodočnosti, kar bi bilo naše največje zadoščenje in veselje. Dotodaj pa bodimo pridni in mirni.

Rojaški in pevski pozdrav vsem!

Ivan Pajk.

Peter Zgaga

ZGODBA O LEPEM DEKLETU.

Bil je lep večer. Ulice so bile polne ljudi. Nekateri so hodili po opravih, drugi so prodajali dolgčas.

Med množico vsepolno lepih, mladih deklet, delaveev, otrok in izzehtih stareev. Ona je naglo stopala. Na glavi je imela majhen klobuček, kožuhček od pasu, kratko krilce, svilenek nogavice in nizke solne.

Lase je imela koketno počesane postrani. Dolge trepalnice je povečala, lica so ji narablo rdele, ustnice so ji bile sočne in nape-te.

Naenkrat zasliši poleg sebe veselo, toda nekoliko pridružen glas: - Pozdravljena! Odkod si se pa ti vzela? Že dve leti te nisem videl.

In že je korakal postaren gizdalin poleg nje ter se ji medeno-sladko smehljaj.

Ona ga je prešerno pogledala, toda rekla ni niti besedice.

Ah, oprostite - se je v zadregi opravičeval gizdalin. - Ta-ka podobnost. Priseljal bi, da ste pred dvema leti stregli v pekariji, kamor sem hodil večerjat. Taka podobnost. Mogoče imate sestro?

Ona ga je pogledala od vrha do tal in osorno rekla: - Boste pa že morali pri kakih drugih poskusih s tem stariu tri-kom. Takoj se izgubite, sierr poklicem policista. Moj Bog, kaj smo doživeli! Postena denarica ni-ti na ulice ne sme, da bi se kaka šema ne spodtaknila ob njo.

Gizdalin je nekaj zamrmral in izginil v množici.

Šla je naprej ter se ustavila pred izložbo krasnih oblek.

Oči so ji blestele, in stala je kakor začarana.

Pa se je zopet oglašil glas poleg nje: - No, gospodična, kaj bi hoteli? Kar izberite. Za lepo, mlado dekle rad žrtvujem par desetakov.

V šipi je ugledala masten in rdeč obraz starega debeluha.

O, - je rekla, - marsikaj bi hotela, toda ne od vas.

In obrzela je kakor srna ter stopila v cestno železnico.

Ko se je nekoliko razgledala, jo opazila sebi nasproti mladega, je-dva petindvajsetletnega fanta, ki jo je pozorno motril.

Pod pazduho je držal veliko mapo, dvoje kodrov črnih las mu je padalo na čelo.

Umetnik je, - je pomislila. Najbrž slikar.

Njegov pogled je objel njeno vitko postavo, nato pa obvisel na njenih nogah, ki jih je samo do-koz zakrivalo kratko zametasto krilce.

Nepremično, brez prestauka jo je gledal.

O, ti moj Bog, - je pomislila, - O, pa že vsaj nimam razgrza-nih nogavic! Ni mogoče, saj sem vendar opoldne, ko sem šla zlo-na, nove oblekla.

Njegov pogled jo je pekel. Popravljal je kratko krilce, predevala desno nogo na levo in levo na desno.

Vedno bolj je bila v zadregi, mladenič pa ni odvrnil oči od tja, kamor se je bil zagledal.

Nemirna je postajala in vsa se je zmedla.

Zdelo se ji je, da jo vsi ljudje gledajo. Ni moga več prestajati. Na prihodnjem vogalu je izstopila.

Mladenič za njo. Kara je oddrvala, in ostala sta sama kraj ceste.

Prav razločno je slišala, kako je mrmral mladenič zatopjen v globoke misli: - Ah, krasne noge, krasne no-ke! Takih nog še nisem videl. Bo-žanske noge...

Pustila ga je samega, sanjajo-čega in obrzela proti domu.

Obraz ji je žarel veselja in ti-hega zadovoljstva. Že dolgo let ni občutila takega ugodja. Kajti ni bila več mlada in tudi dekle ni bila več.

CE NAMERAVATE V DOMOVINO? Pišite nam tako bo brezplačna navodila in zagotavljamo vam, da boste po ceni ter udobno potovali. METROPOLITAN TRAVEL BUREAU 216 West 18 Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PANTELEJMON ROMANOV:

TAJNOST

Ko se je vlak ustavil na večji postaji, sta v kupe tretjega razreda smeje pogledala mlad fant v študentovski čepici in dekle v rdečkasti ruti.
Kupe je bil prazen, le na vrhni polici je ležal vojak tridesetih let, z roko je podpiral glavo in čital.
Kakor nalašč, kaj bi hodila dalje, — je dejal študent in rinit svojo prtljago skozi vrata.
Pravo srečo imava, — je dejala dekle, stopilo za njim in se smejala v vsej svoji živahnosti.
Z enakom smehljajem se je ozrla po policah.
Ko pa je zagledala neznanega moškega, ki jo je gledal, ne da bi dvignil glavo, — samo tako postrani je skilil vanjo — ji je smeh za hip izgubil z lica.
Dekle je za hip utihnila, kakor pač utihne ženska, ki s svojim sopotnikom stopi nekam, kjer je že drugi moški in se njun pogled sreča s pogledom drugega.
Toda kmalu se je spet zaslišal njen veseli glas.
Kakor hočete, toliko vam pa rečem, da bom jaz takoj jedel, — je dejal študent, — trideset kilometrov sem s konji prepotoval in zdaj sem lačen.
Jaz bom pa gledala, kako boste jedli.
Nu, ali mi se svojega imena ne boste povedali.
Čemu neki, — je dejala dekle, — saj je tudi tako dobro.
Mehanično je pogledala kvišku in spet videla oči, ki so zlele vanjo, jo nekaj trenutkov motrile in se iznova potopile v knjigo.
Kako neveselen človek, — je pomislila, kar nejevoljna je bila, da takole leži in jo opazuje s svojim zopernim, izvijajočim pogledom.
Sama ni vedela, kaj je prav za prav zopernega v tem pogledu, a čim čutila je, da ji je neprijetno, da jo nekaj veže.
To ni bil navaden človeški, temveč specifično moški pogled, ki jo je žalil.
Kako bi bilo lepo, če bi bila zdajle s sopotnikom sama.
To je bil povsem drugačen človek, zal fant, preprost, skratka moški, ki se lahko v njegovi družbi vedel kakor v bratovi, tovariševi.
Čeprav se je seznanila z njim šele na postaji, ko je čakala na vlak, ji niti na misel ni prišlo, da bi se bala ostati z njim ponoči sama v kupeju.
Bil je bel, razkušan fant z debelo obratnico, s prečernim smehom na ustih, v katerem se je odražala vsa njegova odkrita duša.
Takoj v prvih trenutkih sta se tako približala drug drugemu, kakor da bi se poznala že od mladih nog in kakor da bi bila skupaj rastle.
Najljubi pa je je ganilo, da so bili njegovi odnosi do nje samo tovariški, da v njegovem pogledu ni bilo tistega, zaradi česar je treba pobešati oči in zardevati od sramu.
Miška mi pravijo, — je dejal študent in odvijal masten papir, v katerem je imel kurjo pečenico.
Nu, in kaj zato? — je vprašala dekle in privzdignilo obrvi, zmerom pripravljeno na smeh, kakor je to pri čistih mladih ljudeh, ki ob najmanjšem povodu počijo v smeh.
In kaj zato, — je dejal študent, stisnil ustnice in odtrgal kurjo nogo, — na to pa res še nisem mislil.
Oba sta se zasmejala.
Potem sta vzela vsak po eno nogo, sedela, mahala z nogami in vsa mastna po licih jedla kuro.
Zalaj pa zdaj ste se spogledala in si skrivaj dajala znake na račun murnega, ozornega strica, ležnega zgoraj.
Na vsaki postaji sta tekla ven in vedno, kadar sta se vrnila, je mož v vojaški uniformi, ki je ležal na vrhni polici, odvrnil pogled od knjige, kakor da bi čakal, kdaj stopi dekle skozi vrata.
Ona pa je vedno popolnoma mehanično pogledala na vrhno polici in se jezila sama nase.
Polje tega pa je gledala tudi zato, da in njela trenutek in natančneje premerila tega neprijetnega človeka, toda vedno je srečala njegov pogled in morala pobešiti oči.
V sobi je začutila izvijajoč, uporno željo pogledati ga, željo, ki jo dostikrat, čbudi neprijeten predmet, neprijeten človek.
Dražil jo je s tem, da jo je gledal tako, kakor da vohel ni nikogar poleg nje, da njeni so besednik zanj vohel ne živi (in njegov pogled je skiplal z njo na kake odnose, katerih se je branila vsa njena mlada duša).
Postenega človeka spodi, taklega zadirneča pa pusti, — je dejal študent dekletu.
Vedno in povsod se počuti mirno in tisti, ki je močan in pruden, da se lahko vsakemu postavi po robu, — je odvrnilo dekle.
Vrnila sta se v kupe.
Zdi se mi, da sem jaz rešil situacijo, — je dejal vojak.
In ko je tako govoril obrnjen k mladima človekoma dekle kar ni moglo, da bi ne pogledalo.
Lump! Za čaj so mu plačali, zdaj pa misli, da so vsi okoli njega bedaki in mu bodo kar brez nadaljnjega odstopili svoj prostor.
Dekle je nejevoljno pomislilo, da potem takem ta subjekt smatra njegovega sopotnika za bedaka, ker se ni znal zavzeti zase in zanjo.
Zdelo se ji je, da si je ta človek napravil jasno sliko njegovega sopotnika, katerega ima a slevo, ne pa v moža.
Morda je bil baš ta neprijetni slabaš kriv, da se je razpoloženje izpremenilo, umolknila sta in se nista več za vsako malenkost smejala, kakor prej.
Istopiti bom moral kmalu, — je dejal študent.
Ze? — je dejala dekle nekam prestrašeno.
Da, Spomnite se časih na Miško.
Začel se je pripravljati. Dekle je na mah začutilo in sebi nov prilič bratske nežnosti, obleklo je plašč in ga spremilo ven.
Stala sta na stopnicah, ona ga je držala za roko in mu govorila:
Tako ljubeznivi ste, kakor najboljši tovariš in prijatelj. Dolgo dolgo je vas bom spominjala.
Kako rad bi se z vami peljal naprej, — je dejal študent in prijateljsko stiskal dekličino roko, — Vlak je vozil mimo postajne krasnice in obstal pred kolodvorskim postojem.
Stojite, — dejalo je naglo dekle in potegnilo iz žepa papir in svinčnik, — dajte mi svoj naslov. Pisala vam bom:
Napisala je naslov, rekoc:
Torej... Pozdravljeni, prijatelj!

Na hodnik je stopil sprevoznik in za njim mož z aktovko.
Državljana, ali imata vidva ta kupe? — je vprašal in se obrnil k študentu in dekletu.
Midva... — je z negotovostjo odvrnil študent.
Glejta, da ga izpraznita in se preselita v skupni vagon: kupe rabimo v službene namene.
Mlada človeka sta se spogledala.
Glej no, glej, — je dejal študent, — komforta se jim je zahotelo. To je nekaj novega...
Državljana, ne dajta si dvakrat reči.
Student je nekam nerodno stopil v kupe in pričel vlačiti svojo prtljago ven. Sprevoznik je stopil k vratom kupeja.
Kaj pa je? — je bilo slišati trd in miren glas. — Glejte, da se mi izgubite. Če pa ne boste dali miru, vam pokažem službene namene.
Državljani, — je dejal sprevoznik, ves osupel.
Ali me boste pustili pri miru ali ne?
Sprevoznik je zamahnil z roko in odšel, murmraje nekaj o tem, da o ljudje, ki so res ljudje in ti ustrežejo, če jih prosiš, da so pa tudi taki, katerim se niti pokazati ne smeš.
Postenega človeka spodi, taklega zadirneča pa pusti, — je dejal študent dekletu.
Vedno in povsod se počuti mirno in tisti, ki je močan in pruden, da se lahko vsakemu postavi po robu, — je odvrnilo dekle.
Vrnila sta se v kupe.
Zdi se mi, da sem jaz rešil situacijo, — je dejal vojak.
In ko je tako govoril obrnjen k mladima človekoma dekle kar ni moglo, da bi ne pogledalo.
Lump! Za čaj so mu plačali, zdaj pa misli, da so vsi okoli njega bedaki in mu bodo kar brez nadaljnjega odstopili svoj prostor.
Dekle je nejevoljno pomislilo, da potem takem ta subjekt smatra njegovega sopotnika za bedaka, ker se ni znal zavzeti zase in zanjo.
Zdelo se ji je, da si je ta človek napravil jasno sliko njegovega sopotnika, katerega ima a slevo, ne pa v moža.
Morda je bil baš ta neprijetni slabaš kriv, da se je razpoloženje izpremenilo, umolknila sta in se nista več za vsako malenkost smejala, kakor prej.
Istopiti bom moral kmalu, — je dejal študent.
Ze? — je dejala dekle nekam prestrašeno.
Da, Spomnite se časih na Miško.
Začel se je pripravljati. Dekle je na mah začutilo in sebi nov prilič bratske nežnosti, obleklo je plašč in ga spremilo ven.
Stala sta na stopnicah, ona ga je držala za roko in mu govorila:
Tako ljubeznivi ste, kakor najboljši tovariš in prijatelj. Dolgo dolgo je vas bom spominjala.
Kako rad bi se z vami peljal naprej, — je dejal študent in prijateljsko stiskal dekličino roko, — Vlak je vozil mimo postajne krasnice in obstal pred kolodvorskim postojem.
Stojite, — dejalo je naglo dekle in potegnilo iz žepa papir in svinčnik, — dajte mi svoj naslov. Pisala vam bom:
Napisala je naslov, rekoc:
Torej... Pozdravljeni, prijatelj!

Na hodnik je stopil sprevoznik in za njim mož z aktovko.
Državljana, ali imata vidva ta kupe? — je vprašal in se obrnil k študentu in dekletu.
Midva... — je z negotovostjo odvrnil študent.
Glejta, da ga izpraznita in se preselita v skupni vagon: kupe rabimo v službene namene.
Mlada človeka sta se spogledala.
Glej no, glej, — je dejal študent, — komforta se jim je zahotelo. To je nekaj novega...
Državljana, ne dajta si dvakrat reči.
Student je nekam nerodno stopil v kupe in pričel vlačiti svojo prtljago ven. Sprevoznik je stopil k vratom kupeja.
Kaj pa je? — je bilo slišati trd in miren glas. — Glejte, da se mi izgubite. Če pa ne boste dali miru, vam pokažem službene namene.
Državljani, — je dejal sprevoznik, ves osupel.
Ali me boste pustili pri miru ali ne?
Sprevoznik je zamahnil z roko in odšel, murmraje nekaj o tem, da o ljudje, ki so res ljudje in ti ustrežejo, če jih prosiš, da so pa tudi taki, katerim se niti pokazati ne smeš.
Postenega človeka spodi, taklega zadirneča pa pusti, — je dejal študent dekletu.
Vedno in povsod se počuti mirno in tisti, ki je močan in pruden, da se lahko vsakemu postavi po robu, — je odvrnilo dekle.
Vrnila sta se v kupe.
Zdi se mi, da sem jaz rešil situacijo, — je dejal vojak.
In ko je tako govoril obrnjen k mladima človekoma dekle kar ni moglo, da bi ne pogledalo.
Lump! Za čaj so mu plačali, zdaj pa misli, da so vsi okoli njega bedaki in mu bodo kar brez nadaljnjega odstopili svoj prostor.
Dekle je nejevoljno pomislilo, da potem takem ta subjekt smatra njegovega sopotnika za bedaka, ker se ni znal zavzeti zase in zanjo.
Zdelo se ji je, da si je ta človek napravil jasno sliko njegovega sopotnika, katerega ima a slevo, ne pa v moža.
Morda je bil baš ta neprijetni slabaš kriv, da se je razpoloženje izpremenilo, umolknila sta in se nista več za vsako malenkost smejala, kakor prej.
Istopiti bom moral kmalu, — je dejal študent.
Ze? — je dejala dekle nekam prestrašeno.
Da, Spomnite se časih na Miško.
Začel se je pripravljati. Dekle je na mah začutilo in sebi nov prilič bratske nežnosti, obleklo je plašč in ga spremilo ven.
Stala sta na stopnicah, ona ga je držala za roko in mu govorila:
Tako ljubeznivi ste, kakor najboljši tovariš in prijatelj. Dolgo dolgo je vas bom spominjala.
Kako rad bi se z vami peljal naprej, — je dejal študent in prijateljsko stiskal dekličino roko, — Vlak je vozil mimo postajne krasnice in obstal pred kolodvorskim postojem.
Stojite, — dejalo je naglo dekle in potegnilo iz žepa papir in svinčnik, — dajte mi svoj naslov. Pisala vam bom:
Napisala je naslov, rekoc:
Torej... Pozdravljeni, prijatelj!

MAHARADŽA SE OŽENI S SLOVENKO

Iz Napolija poročajo o nenavadni sreči, ki jo je doživela italijanska Slovenka Blažica Lah iz Pule. Lahova je bila že dalj časa nameščena v oddelku za manikiranje na italijanski luksuzni ladji "Viktorija". Na neki vožnji se je v tem svojstvu seznanila z indskim maharadžo Godicem Mohamedom 'kanom iz Bave Alpurja. Maharadža se je zaljubil v lepo manikerko ter jo je prosil za roko, v kar je Lahova privolila. Maharadža je odpotoval v Indijo, njegova nevesta pa urejuje svoje zadeve doma v Puli. Službo na ladji bo v kratkem zapustila, njeno mesto pa dobi njena sestra, Lahova se bo nato opeljala v Indijo, kjer bo svatba.

SODNIJSKI OGLASI iz stare domovine.

T 9632 - 2
VEDBA POSTOPANJA ZA PROGLASITEV MRTVIM.
Pohlin Martin rojen 26. X. 1880 v Žvaruljah, št. 37, delavec, pristojen v Kandriše, srez Litija, je odšel leta 1910 v Ameriko, in od tedaj ni več glasu o njem.

POHLIN MARTIN
se poziva, da se zgledi pri podpisnem sodišču ali drugače da kako vest o sebi.
Po 15. novembru 1933 bo sodišče na vnovično prošnjo odločilo o proglasitvi mrtvim.
Deželno sodišče v Ljubljani, odd. V., dne 3. novembra 1932. Avsec, I r.

T 10432 - 2
VEDBA POSTOPANJA ZA PROGLASITEV MRTVIM
Šušteršič Franc, sin Franceta in Marijane rojene Japelj, samski, rojen 17. oktobra 1883 v Podpeči št. 4 pristojen v Preserje, okraj ljubljanska okolica, je odšel pred 23 leti v Ameriko in od tedaj ni o njem nikakega glasu.

ŠÜSTERŠIČ FRANC
se poziva, da se zgledi pri podpisnem sodišču ali drugače da kako vest o sebi.
Po 15. decembru 1933 bo sodišče na vnovično prošnjo odločilo o proglasitvi mrtvim.
Deželno sodišče v Ljubljani, odd. V., dne 12. nov. 1932. Avsec, I r.

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA
Angleško-slovensko Berile
(ENGLISH SLOVENE READER)
\$2. —
Naročite ga pri KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 West 18th Street New York City

Kakšnega mnenja ste Vi?

VSEBINA KOLEDARJA ZA 1933.

PESEM. — KOLEDARSKI DEL. — 350 LET GREGORIJANSKEGA KOLEDARJA. (Nastanek in ves razvoj Koledarja). — "BEAUTIFUL OHIO". (V kakšni luči vidi FRANK TROHA državo, v kateri prebiva). — PRVI, KI JE SKOČIL S PADALOM. (Nekaka padala so poznali že v 17. stoletju). — ARISTIDE BRIAND. (Pogreb slavnega francoskega državnika). — Strupi v gospodinjstvu. (Par navodil gospodinjstvom). — SPOMINI NA VERMONT. (M. RUPNIK opisuje svoje doživljanje na "Zeleni gori"). — USODA BIVŠIH. (Usoda carskega častnika pod boljševiki). — DOGODBA V ŽIBERSAIL. (Kako se je "zamaknila" Korenova Režika). — ZAGONETNA INDIJA. (Dežela, katere zapadni svet ne more pojmiti). — SRAMEŽLJIV SNUBEČ. (Ljubka povet o snuben, ki je dosegel svoj ideal). — Dogodivščine SLOVENCA MED INDIJANCI IN ESKIMI. (Planinšek je izmed vseh Slovencev prodr najdalje na Sever). — ČUDNE NESREČE. (Zanimivo poročilo zavarovalniške družbe). — Spomini gozdarjeve žene. (Pretresljiva zgodba matere, ki jo je napisal F. TROHA). — ZGODBA PEČLARJA. — (M. RUPNIK je izborno orisal pečlarja Muharja). — PISKAČ. (Povest iz sodobne Rusije). — KAJ PRICAJO ZVEZDE O ŽENSKAH. (Vsaka ženska lahko izve kaj zanimivega o sebi). — PRIZORI IZ BODOČE VOJNE. (Kdor prečita ta opis, dobi vpogled v strahote bodoče vojne). — VOHUNSTVO MED VOJNO. (Kakšnih sredstev se poslužujejo volnini). — TREPANG. (Zivljenje na dnu morja). — FRANKLIN D. ROOSEVELT. (Zivljenjskih bodočega predsednika Združenih držav). — IN ŠE CELA VRSTA ČLANKOV, PESMI IN SLIK.

Ali ni to čtivo vredno 50c za Vas?

TA KNJIGA JE za AMER. SLOVENCE NAJVEČJE VREDNOSTI
Naročite Slovenic Publishing Co.
še danes 216 West 18th Street New York City

Iz Slovenije.

Pri slovenskem Hitlerju.

Hipoma se je razneslo po Mariboru: Hitlerjev bratranec živi zgoraj na meji v Selnici ob Muri. Brž na poizvedbe. Zares: v Selnici ob Muri številka 28 živi posestnik Franc Hitler. Ni ga bilo doma. Tam na tisti zares lepi obmejni cesti št. 11j-Selnic ob Muri se je med radovednimi ljudmi, ki jih je stvar zanimala, in danes 57-letnim Francem Hitlerjem, razvil sledeči razgovor, ki naj bi dognal, ali zares živi na slovenski zemlji in ob avstrijsko-slovenski meji Hitlerjev ožji sorodnik. Nazadnje je danes vse znanirov. "Slovenski" Hitler se je dobrodušno smehljaj in rad odgovarjal.
Pravijo, da ste v sorodu s tistim Hitlerjem v Nemčiji; saj veste za tistega Adolfa Hitlerja?
I no, seveda vam ne vem pa, kako bi kaj bilo z najimim sorodstvom.
Ali imate kakšne dokumente, rojstni list, domovnico, poročni list ali kaj drugega?
No ja, rojen sem bil v Unterschwarzachu tam na oni strani — in pri tem je pokazal s prstom tja čez mejo — dokumentov pa žal nimam nobenih. Sieer ni nič izključnega na tem bojujem svetu. Morda sva pa je bratranec ali kaj podobnega. Moj oče vem, da je imel več bratov.
Kje so sedaj ti očetovi bratje?
Z goraj v okolici Leobna in Spodnjem Avstrijskem.
Veste natančno kje?
Teža pa ne vem.
Kako živite kaj tukaj v Selnici ob Muri?
Ze gre: pa težki časi so, zlasti za nas kmete. Pa je nazadnje vsem težko.
No, oeka kaj bi napravili vi, ako doženemo, da ste v sorodstvu s tistim Adolfom Hitlerjem?
Ze večkrat sem si mislil: če je sorodnik in bratranec — kar za kakšnega "jurija" bi ga pro-

sil. In se je pri tem dobrodušno smehljaj. Radovedni ljudje pa so se pristrčno poslovlili in obljubili, da ga ob priliki še obiščejo.
Le pridite le, pa tistega Adolfa s seboj pripeljete. Morda bo kakšen "jurek" padel.
Na obrazu smehljaj in dobra volja navzile temu, da je moral posestnik Franc Hitler cel voz jabolk peljati isti dan na šentiljski kolodvor, ki je prejel 210 Din. Ni čuda, ako bi si želel "jureka".
Učitelj — dimnikarski vajenec.
21 let ima ta dimnikarski vajenec, doma je iz Ljutomer, kjer je dovršil mešansko šola, nato pa vstopil na mariborsko učiteljsko, kjer je letos maturiral. Sedaj čaka na službo in ker mu je dolgčas, se je odločil za svojevrstno "karijero": postal je dimnikarski vajenec pri znanem mariborskem mojestru Korajžji, ki njegovim otrokom daje ob enem inštrukcije iz raznih predmetov.
Ime Milana Jandla je znano v mariborskih krogih, toda njegov sloves izvrstnega igralca sega tudi izven Štajerske, kajti leta 1931 si je priboril prvenstvo v plavanju in skokih na 3 in 12 m ter se je izkazal kot poseben specialist na progi 50 in 100 m. Ravnotako si je pri letošnjem prvenstvenem tekmovanju za mesto Maribor 30. avgusta priboril prvo mesto v plavanju na 50 in 100 metrov. Je član SSK Maratona in vnet klubov član. Jandl je navzile vsemu sila ravnodušen in vedno dobre volje.
Ali ste mogli izvršiti ta skok od učiteljske "karijere" v dimnikarstvo?
Zakaj ne bi. Dobro skačem s skalnatih stolpov; tudi tukaj temeljito "skakam" kakor vidite.
Ste se hitro uživali v ta "er-ni" posel?
Nisem nikdar dvomil o tem, da bi se ne.
In kako mislite: ostati nemara...

Tudi s tem računam. Še nekaj tednov in potem pride do svojega zaslužka. Zakaj ne bi bil zadovoljen? Drugi moji tovariši čakajo in stradajo; meni ni do tega, ampak do dela.
Srečen značaj je ta mariborski Jandl: učitelj, sportni rekorder, inštruktor, dimnikarski vajenec — vse obenem. Kaj vse bi se utegnulo še pridružiti tej pestri "karijerski" lestvi mladega slovenskega človeka...

30,000 DOLARJEV
prosi posojila lastnik 120 hektarjev posestva, ujev, travnikov, gozdov in najemnih hiš v Evropi. Postojna — Postumia, Venezia Giulia, Italija. Višina obresti in plačilni obroki po dogovoru. Natančna pojasnila da G. K., c. of "Glas Naroda", 216 W. 18th St., New York City.

POSESTVO
obstoječe iz 50 hektarjev ujev, travnikov, gozda, glina za izdelovanje opeke in keramičnih produktov je na prodaj v Hrašeh pri Postojni — Postumia, Venezia Giulia, Italija. Natančna pojasnila da G. K., c. of "Glas Naroda", 216 W. 18th Street, New York City.

VODNIKOVE KNJIGE
za leto 1933.
SO DOSPELE
4 KRASNE KNJIGE:
"Žerjavi",
"Tulipan",
"Od pastirja do izumitelja",
"Vodnikova Pratika"
za SAMO \$1.35
KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM
V JUGOSLAVIJO
Din 200 \$ 3.50 Lir 100 \$ 5.70
Din 300 \$ 5.00 Lir 200 \$ 11.20
Din 400 \$ 6.75 Lir 300 \$ 16.40
Din 500 \$ 8.25 Lir 400 \$ 21.75
Din 1000 \$ 16.25 Lir 500 \$ 26.75
Din 5000 \$ 79.00 Lir 1000 \$ 52.50
IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati \$ 5.70
" " " " " " " " \$10.00 " " " " " " " " \$10.80
" " " " " " " " \$15.00 " " " " " " " " \$15.90
" " " " " " " " \$20.00 " " " " " " " " \$21.00
" " " " " " " " \$40.00 " " " " " " " " \$41.10
" " " " " " " " \$50.00 " " " " " " " " \$51.30
Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.
Mujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za prijateljske št.
METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

(Konec prihodnjič.)

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

19

(Nadaljevanje.)

In s takimi občutki proti svojemu bodočemu možu hočeš iti v zakon? Dora, tega pred seboj ne moreš zagovarjati in proti svojemu ženinu tudi ne! Ne bodi proti njemu nevhvaležna, tega v resnici ni zaslužil, ker ti, vsako željo bere na obrazu. Pomisli samo na potovanje, ki ti ga je obljubil —

Saj je to moje poročno potovanje, — se nervozno zasmeje. — O, ko bi mogla sama brez njega potovati! Ali pa greš tudi ti z nama — ga bom za to prosila.

Dora, saj moraš vendar vedeti, da to ne gre! In če bi Hosemann tudi hotel, jaz ne bi nikdar —

Da, da, — mrmlja Dora, — imaš prav! Vedno smo med ljudmi.

Z roko si pogladi čelo in šele čez čas pravi: — Malo prej me je hotel poljubiti. Meni pa se je gabilo. Gizela močno potrese Doro za ramo.

Dora, takoj mu bom povedala. Njegova žena ne moreš postati. Te odgovornosti ne morem prevzeti, ko enkrat vem, da —

Da so bila povabila že razposlana, da so prišla že tudi darila! — Gizela, imej pamet! — Ali sem ti zaradi tega zaupala? Pod vsakim pogojem ti prepovem, Gizela! Nisem več otrok! To je moja prosta volja! Ne skrbi za mene. Svoje življenje si bom uredila po svoji volji.

Podolgem se raztegne po divanu in sklene roke na tilniku.

*

Samo počakaj, punčka, počakaj, čegava volja je močnejša! — godrnja mož s pepelnato bledim obrazom, ki je v sosednji sobi stal za zaveso in jezo stiskal pesti.

Komercialnemu svetniku je nevesta predolgo izostala. Rekel je, da bo šel sam po njo in morali so mu dovoliti. Vedel je, v kateri sobi je bila in tako je slišal pogovor med obema sestrama.

Od jeze in gnjeva se tresje.

Za to se boš še pokorila! Dobro, da poznam tvoje misli! Samo da nosiš enkrat smešno ime Hosemann, potem boš že videla, kdo je gospodar — ponosna grofica-beračica!

Deseto poglavje.

Bilo je pozno popoldne. Grofica in Gizela sta sedeli v sobi s šivanjem in naročju. Zasedena svetilka je razsvetljevala samo bele roke, medtem ko je bila ostala soba temna.

Zunaj je novembarska burja tulila okoli voglov in odnašala z dreves zadnje suho listje. Stresala je okna in vnela in mirljivosti.

V peči so gorela bukova drva in prijetno je bilo slišati praske-tanje ognja.

Grofica je zamišljena, spomin jo ponese v njena mladostna leta. V to sobo se je zatekala s svojimi skrbmi in solzami in marsikatero tiho ihtenje so slišale te tihle stene, na katerih so visle stare, obledle fotografije njenih starišev in sorodnikov.

Mati in hči poslušate divje zavijanje burje.

Dora ne ve nič o tem, kako razsaja pri nas vihar, — pravi grofica. — Zdaj se greje v egiptovskem solneu. Tam vidi večno modro nebo —

Zato je prav nič ne zavidam. Teh jesenskih viharjev ne bi mogla pogrešati, ker nas tem bolj spominjajo na prijetno toploto. Sploh pa sem vesela, da o svojem potovanju zadovoljno piše.

Tudi jaz! Kajti povedati ti moram, ker sem še v zadnjem trenutku imela težko slutnjo, da se bo kaj zgodilo. Noben otrok mi ni tako tuj, kot mi je bila Dora, ki se ni je tako zelo odtujila. Toda sedaj, ko je daleč proč, me materna ljubezen in skrb trdo prijemlje.

Gizela priklina in pred oči ji stopi podoba sestre v poročni obleki. Kot mrlič je izgledala Dora s svojim belim, trdim obrazom in nevestni obleki. V njeni duši se je moralo dogajati nekaj nepopisljivega. V vroči bojazni ji je pozneje Gizela, ki ji je pomagala preobleči se, zasepetala na ulno svoja voščila.

Ne reci mi "bodi srečna", Gizela, pojdi — pojdi! — jo prosi Dora, ko je stala pred njo v potovalni obleki — in Gizela je šla. Toda samo v sosednji sobo, da bi od tam opazovala sestro, kajti objemala jo je neka čudna bojazen in je hotela biti v njeni bližini do zadnjega trenutka.

Tu stoji Dora pripravljena za pot v ozki obleki, z mehkim klobukom in modrim pajčolanom — stoji in s praznimi, žalostnimi očmi gleda okoli sebe; sključni se sama v sebe; obupno stegne roke kvišku ter jih nato pritiska na senca. Krčevit vzdih se ji izvije iz prsi — nato pa se vzravna, gre odločnih korakov po stopnicah in stopi v avtomobil, čegar sedeži so bili pokriti s evetlicami.

Ta spomin na svojo sestro je ohranila Gizela. Kot senca je obledela z briljanti in demanti kraljevske okleščane neveste. In v pismih, ki jih je pisala, je samo poročala o potovanju; nikdar ni omenila sebe ali svojega moža.

Grofica Bernhausen odloži šivanje in prime Gizelo za roko. — En moj otrok mi je že od letel ter sn je po svoji lastni volji mogoče izvolil bridko usodo. Zdaj si ti na vrsti, Gizela!

Gizela pogleda mater v obraz in se sladko nasmeje.

Veš, da sem si že izbrala. Čaka samo še na mojo besedo, da me more priti zasnuti, mama. Potolažila sem ga, da bo po Dorini poroki —

In upam, da te bom o Božiču videla kot srečno nevesto pod božičnim drevesom.

O, mama — Ernest me ljubi. Toda kaveje ne more sam postaviti. Računati moramo na štirideset tisoč mark, katere si mi nekoč omenila.

Gotovo, Gizela! Saj je to vendar tvoja dota. Sedaj ne smemo več odlašati. Takoj bom resno govorila z očetom, kajti po večerji bo zopet šel.

Ali do juntri ni še dovolj časa? — vpraša Gizela bojazljivo, ko je morala priti odločitev.

Zakaj, Gizela? Tako dolgo si čakala in papa mora tudi za tebe enkrat imeti kaj časa. Zdaj grem k njemu — ti ostani tukaj, ker hočem sama z njim opraviti.

Z nenavadno odločnostjo je govorila grofica. Vstane in jo ljubizljivo pogladi po židanih lasih, nato pa odide.

Že po nekaj minutah se vrne. Z enim samim pogledom je Gizela na njenem obrazu opazila, da ni pri očetu ničesar dosegla. Gizela prime mater za roko in jo pelje na divan. Kot led so mrzle njene roke.

Mama, kaj pa je? Povej vendar! Ne bodi tako žalostna! Ali noče dati denarja?

Ga nima več! Že dolgo ne! Posegel je po vaši doti! — kriči in jezo stiska pesti, katere pa zopet spusti ohlapno ob bo-

kih. — O, ta brezvestnost! Kako naj vam stopim pred oči! Slabo sem varovala vašo lastnino; vse sem mu verjela, kar mi je rekel, dajala in dajala sem mu — zdaj pa stojim pred vami, revnimi otroci, s praznimi rokami. Vse je zaigral in zapravil — kaj vem! Z menoj pa je ravnal kot s kako beračico, ko sem od njega zahtevala obračun.

Težko so zadele Gizelo materine besede. Vendar je še v svoji bolečini dobila moč, da je tolažila mater.

Mogoče pa ni tako slabo; morda je papa samo slabe volje — Ne tako slabo! Še slabše! Zato je tako želel Dorino poroko s Hosemannom. Saj je vse plačal, celo svatbo in to mu še zelo uga-ja! Oče igra — o kaj vse sem že ob njegovi strani pretrpela!

In vse to, kar jo je mučilo dolga leta, ji privrne na dan v obtel-žilnih besedah.

Gluboko ginjena poljubi Gizela veko roko svoje matere; na njenem obrazu so gorele rdeče lise razburjenja; poljubi ji sivo glavo ter jo ljubizljivo pritiska k prsim.

Uboga mama; saj vem! Vedno si živela v senca — navzlic znanjemu sijaju! Ko sem pričela spoznavati, tedaj sem razumela, kakšna junakinja si!

Samo videti bi ga morala v njegovi samozavesti! Smejal se mi je, ko sem zahtevala obračun. Toda nikdar ne bom dovolila, da bi se razbila tvoja življenska sreča, pa naj naredi, kar hoče.

Zalostno strni Gizela pred se. Kaj bo?

*

(Dalje prihodnjič.)

TAJNI PROCES PRED FA-SISTIČNIM SODIŠČEM

Lani na velikonočni ponedeljek so se korabinjari in fašistični policijski organi zglasili v gostilni gospe Kamušekove v Ročinju pri Kanalu, izvršili v hiši preiskavo in aretirali njenega 20 let starega sina Severina. Obtožili so ga delovanja proti fašističnemu režimu in volunstva. Iz zaporov v Trstu je romal Kamenšek v Koper in končno v Rim, kjer so ga postavili šele te dni pred posebno fašistično sodišče.

V preiskovalnem zaporu je Kamenšek obdolgal, a ga niso hoteli oddati v bolnišnico. Zdravnik mu je dajal le okrepčevalna sredstva. Medtem so se fašistični nasilneži znesli tudi nad njegovo materjo in njegovima dvema bratoma ter sestro. Mesece maja, takoj po njegovi aretaciji, so zaprli njihovo gostilno in tobakarno. Istočasno z njim so aretirali tudi njegovega mlajšega brata, 19-letnega Antona, ter 25-letnega bratrance Josipa Kamenšeka, ki so ju uvedli v gorške zapore. Po dveh mesecih mučnih preiskav in zasliševanj so ju sicer izpustili, zato pa so ju stalno nadz-rali. 27 let starega brata Mirka, ki je pred leti izgubil desno nogo in je bil namočen na pošti v Ročinju, pa so odslovili iz službe.

Dne 12. decembra se je pričel v Rimu tajni proces proti Severinu Kamenškemu. Račprava je bila kratka. Dovolili so mu, da si je izbral odvornika. Dokazati mu niso mogli nikake krivde in je bilo pričakovati, da bo amnestiran, če že ne o-protičen. Državni pravdnik pa je zahteval, naj ga obsodijo na 15 let ječe. Fašistično sodišče ga je še istega dopoldne obsodilo na 7 let robije, na tri leta policijskega nad-zorstva in na izgubo častnih državljanskih pravic. V katero izmed italijanskih jetnišnic so ga odgnali, zaenkrat še ni znano. Te dni se je vršilo pred fašističnim sodiščem več drugih procesov, o katerih pa listi ne smejo poročati.

POGREŠANA FILMSKA ODPRAVA

Francoska motorna jahta "Sita", ki je odrinila letos 28. novembra s Kapverških otokov na filmsko ekspedicijo v področje reke Anaconke, je pred dnevi izginila brez sledu. Ladja je bila založena s kurivom samo za deset dni. Parnavaleci viharjev v južnem Atlanti-ku izražajo bojazen, da se je ladja ponesrečila in utonila z vsem, kar je vozila na krovu.

Jahta je bila last barona Henryja de Rothschilda. Na nji je bilo poleg posadke šestnajst potnikov: filmski igralci, zdravniki in učejaki, končno tudi zastopnik banke Rio de la Plata, ki je ekspedi-cijo preskrbovala z denarjem.

Jahta je imela malog križariti po Anaconki do reke Rio Negro in tam smetati film, ki bi bil napol znanstveno, napol pustolovske vse-bine. Naslov filma se je imel gla-siti "Anseonda". Kako vse kaže, pa se je ne bo nikoli predvajal, iz enostavnega razloga, ker se je eks-pedicija ponesrečila, preden ga je začela vrteti.

Naši v Ameriki.

Umril je v Clevelandu dobro poznani rojak Tomaž Klun, star 51 let. Doma je bil iz Bukovca pri Ribnici, odkoder je prišel pred 32 leti. Zapušča ženo, štiri hčere in enega sina, v starem kraju pa dva brata.

Preminil je po enodnevnih boleznih v Clevelandu rojak John Ovnik, p. d. Sordetov, v starosti 55 let. Pokojni je bil doma iz Vrha, fara Primsko. Vodil je mesnico nad 22 let v newburški naselbini.

Po dolgi in mučni bolezni je v Clevelandu zatisnil svoje trudne oči rojak Jakob Rozman, star 54 let, doma iz vasi Bukovšek, fara Brežice na Štajerskem. Pokojni zapušča soprogo in pet otrok.

V Calumet, Mich., je umrla ena najstarejših Slovenk in mnogo letna calumetska naseljenica, Barbara Mihelich, vdova po pokojnem Johnu Mihelichu, po domače "Cesarica". Pokojna je bolehalo samo dva dni in sicer na akutnem vnetju prebavil. Do zadnjega je še delala, ker je bila zelo delavna in pridna žena. Vsi so jo radi vabili, da je prišla pomagat ob raznih prilikah in svečanostih, ker je bila dobra kuharica in prijazna z vsakom. Po smrti njenega soproga je živela nekaj let sama, zadnje čase je pa živel z njo tudi najstarejši sin, Math. Bila je 75 let stara ter poleg že omenjenega sina zapušča še tri otroke.

SAMOMOR 70 LETNEGA STARCA

V Sarajevu si je na strašen način končal življenje 70-letni Anton Holzer. Vsi so ga zapustili in v obupu je mož skočil doma v razbeljeno peč, kjer se je v žerjavici pod kotlom tako opeknil, da je v strašnih mukah kmalu umrl.

ITALIJANSKA LETALA NAD KOROŠKO

V Rattendorfu so varnostni organi pred nekaj dnevi opazili devet letal, ki so preletela avstrijsko mejo ob 11. uri in pol dopoldne ter krožila nekaj časa nad koroško de-želo. Kakor so ugotovila dosedanja poizvedovanja, so bila letala italijanska. To je že tretjič, da so italijanska letala v zelo majhnih presiedkih preletela avstrijsko obmejno ozemlje.

pa izjavlja, da je vse to, kar pripoveduje Dunikowski, navadna potegavščina in smatrajo njegove izjave za izrodek domišljije. Znanstvena razlaga njegove teze je po njem sodbi brez vrednosti in pomena.

Pariz in vsa francoska javnost pričakuje z velikom napetostjo, kaj poročajo k temu sodniki in kako se bo končala ta zamotana zadeva.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU (FRANK SAKSER) 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

SHIPPING NEWS

- 11. januarja: Leviathan v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg, Hamburg v Cherbourg
14. januarja: Champlain v Havre, Europa v Bremen, Conte di Savoia v Genoa
18. januarja: Pres. Harding v Havre, Deutschland, Cherbourg
29. januarja: Olympic v Cherbourg
21. januarja: Bremen v Bremen, Saturnia in Trst, Paris v Havre, Vuedam v Boulogne sur Mer
25. januarja: Manhattan v Havre, New York v Cherbourg
26. januarja: Berengaria v Cherbourg
28. januarja: Lafayette v Havre
31. januarja: Europa v Bremen
4. januarja: Majestic v Cherbourg, Albert Ballin v Cherbourg
5. januarja: Bremen v Cherbourg
6. januarja: Rex v Genoa
7. januarja: Lafayette v Havre
11. januarja: Leviathan v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg, Hamburg v Cherbourg
14. januarja: Champlain v Havre, Europa v Bremen, Conte di Savoia v Genoa
19. januarja: President Harding v Havre, Deutschland v Cherbourg
20. januarja: Olympic v Cherbourg
21. januarja: Bremen v Bremen, Saturnia in Trst, Paris v Havre, Vuedam v Boulogne sur Mer
25. januarja: Manhattan v Havre, New York v Cherbourg
26. januarja: Berengaria v Cherbourg
28. januarja: Lafayette v Havre
31. januarja: Europa v Bremen
1. februarja: Albert Ballin v Cherbourg
3. februarja: Aquitania v Cherbourg
4. februarja: Conte di Savoia v Genoa
7. februarja: Bremen v Bremen
8. februarja: Leviathan v Cherbourg, Hamburg v Cherbourg
10. februarja: Olympic v Cherbourg, Paris v Havre
15. februarja: Berengaria v Cherbourg
16. februarja: Gospodarski spis, posle venil dr. Allin Ogris, 236 str., broš., 80
17. februarja: Europa v Bremen
18. februarja: Champlain v Havre, Rex v Genoa
22. februarja: Bremen v Bremen
25. februarja: Conte di Savoia v Genoa, Majestic v Cherbourg

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 West 18th Street New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

Splošna Knjižnica:

- St. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena gruda, izvirna povest, 104 str., broširano 35
St. 2. (Redo Murnik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broš., 50
St. 3. (Ivan Rozman) Testament ljudska drama v 4 dej., broš., 105 strani 35
St. 4. (Cvetko Golar) Poletne klasje, izbrane pesmi, 184 str., broširano 50
St. 5. (Fran Milčinski) Gospod Fridolin Žolna in njegove družni žina, veselomodre črtice I., 72 strani, broširano 25
St. 6. (Novak) Ljubosumnost. Za slovensko mladino priredila Urva, 111 strani, broš., ... 35
St. 7. Andersonove pripovedke. Za slovensko mladino priredila Urva, 111 strani, broš., ... 35
St. 8. Akt štev. 113 75
Stev. 9. (Univ. prof. dr. Frnc Weber) Problemi sodobne znanosti, 347 strani, broš., ... 70
St. 10. (Ivan Albrecht) Andrej Ternone, reliefna karikaturna in minulost, 55 str., broš., ... 25
St. 11. (Pavel Golla) Peterškov poslednje sanje, božična povest 30
St. 12. (Dr. Karl Engliš) Denar narodno-gospodarski spis, posle venil dr. Allin Ogris, 236 str., broš., ... 80
St. 12. (Fran Milčinski) Mogočni pristan, narodna pravljica v 4. delanjih, 91 str., broš., ... 30
St. 13. (V. M. Garsin) Nadežda Nikolajevna, roman, poslovenil U. Žun, 112 str., broš., ... 30
St. 14. (Dr. Karl Engliš) Denar, narodno-gospodarski spis, poslo-venil dr. Allin Ogris, 236 str., broš., ... 80
St. 15. Edmond in Jules de Goncourt, Renee Maupier, ... 40
St. 16. (Janka Smače) Življenje, pesmi, 112 str., broš., ... 45
St. 17. (Prosper Marince) Verne duše v vlač, povest, prevel Mirko Pretnar, 80 str., ... 30
St. 19. (Gerhart Hauptman) Poptljeni zven, dram. bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 strani, broš., ... 50
St. 20. (Jul. Zeyer) Gompaci in Komurasaki, japonski roman, iz esesčne prevel dr. Fran Bra-dac, 154 strani, broš., ... 45
St. 21. (Frlloh. Zolna) Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II., 73 str., broš., ... 25
St. 22. (Tostoj) Kreutzerjeva sonata 60
St. 23. (Sophokles) Antigone, zal-na igra, poslov. C. Golar, 60 str., broširano 30
St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 255 str., broš., ... 90
St. 25. Poslednji dnevi Pompeja, II. del 90
St. 26. (I. Andrejev) Črne ma-ster, poslov. Josip Vidmar, 82 str., broš., ... 35
St. 27. (Fran Erjavec) Brezpo-vestnost in problemi skrbstva za brezposelne, 80 str., broš., ... 30
St. 29. Tarzan sin opic 90
St. 30. Tarzan sin opic, trdo vez., ... 1.20
St. 31. Roka roko 25
St. 32. Živeli 25
St. 33. (Gaj Salustij Krisp) Voj-na z Jugurto, poslov. Ant. Dok-ler, 123 strani, broš., ... 50

V JUGOSLAVIJO Preko Havre Na Hitrem Ekspresnem Parniku PARIS

10. Februarja — 4. Marca

CHAMPLAIN

11. Januarja — 18. Februarja

LAFAYETTE

28. Januarja — 18. Marca

NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za polaganja in potne liste vprašajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

- St. 36. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani 65
St. 37. Domáce živali 30
St. 38. Tarzan in svet ..... 1.—
Stev. 39. La Boheme 50
St. 47. Misterij duše ..... 1.—
Stev. 48. Tarzanov živali ..... 1.—
Stev. 49. Tarzanov sin, trd vez 1.20
St. 50. Saika De Graye 1.30
St. 51. Slov. balade in romane 80
St. 54. V metzu ..... 1.—
St. 55. Namisljeni bolnik 50
St. 56. To in onkraj Sotle 30
St. 57. Tarzanova mladost, I. del 1.20
St. 58. Glad (Hamsun) 90
St. 59. (Dostojevski) Zpiski iz Martvega doma, I. del ..... 1.—

Vsakovrstne KNJIGE POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y. POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN